

XII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 314 af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 4. December 1925).

Udvalget har i sine Forhandlinger undersøgt Muligheden for at hindre en ved Spekulation frembragt Stigning af Kroneværdien ved Hjælp af Guldindløselighed. Denne Mulighed har man imidlertid efter Forhandling med Nationalbanken maattet opgive, da det maa anses for tilstrækkelig godtgjort, at Guldindløselighed ikke kan anvendes til at sikre en Kurs, der ikke er *endeligt* fastlagt. Det samme gælder med Guldindløselighed med stigende, forud fastsat Kroneværdi.

Under Hensyn hertil og da man med Nationalbanken er enig i, at den Guldindløselighed, som til sin Tid endeligt skal sikre Kronens Værdi, hvor som helst denne blev sat, først kan indføres efter nogen Prøvetid, naar Priser og Indtægtsniveau er indstillet efter denne Værdi, ser Udvalget ikke, at man paa nærværende Tidspunkt kan gaa videre end foreslaaet i det forelagte Lovforslag. Ved dette vil man naa at sikre de i Loven fastsatte Minimumssatser for Kronens Værdi.

Der har fra flere Sider været Ønske om i selve Lovforslaget at fastslaa den videre Udvikling og Endemaalet for Valuta-

politikken. Naar dette ikke er sket, skyldes det ikke, at det store Flertal, der er enig med Regeringen i, at Kronen i Pari maa være Maalet, har ændret dette sit Synspunkt, men kun Ønsket om snarest muligt at sikre Lovens Gennemførelse.

Med disse Bemærkninger indstiller Udvalget med Undtagelse af Himmelstrup og Pinstrup Lovforslaget til Vedtagelse i den forelagte Skikkelse, dog med nedennævnte af Finansministeren foreslaaede Ændring. Denne ændrer kun Formen for Finansministerens Ret til Udstedelse af Statsgældsbeviser, idet den muliggør, at disse udstedes med enhver Løbetid under 6 Maaneder og ikke alene som efter den gældende Lov enten paa 3 Maaneder eller paa 6 Maaneder.

Et *Mindretal* (Niels Frederiksen og Rode) ønsker at fremsætte følgende Bemærkninger:

Af Nationalbankens skriftlige Besvarelse af forskellige til den rettede Spørgsmaal og en mundtlig Forhandling herom fremgaar:

1. At Nationalbanken ikke kan tænke sig nogen Form, hvorunder den kan eller vil medvirke til, at der lovfæstes en